

עפ"ת 61837/06/22 - מוחמד אבו גאלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

עפ"ת 61837-06-22 אבו גאלי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10156853490

בפני	כבוד השופט רונית בש
עורר	מוחמד אבו גאלי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ב"כ העורר הגיש בתיק זה ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת עידית פלד) (להלן: בית משפט קמא) שניתנה בתיק תת"ע 14838-01-22 ביום 26/6/22 לפיה לא נעתר בית משפט קמא לבקשת העורר להארכת מועד לתשלום קנס בסך 1,000 ₪ שהושת עליו בגזר הדין תיק הנ"ל וכן על החלטה נוספת מיום 28/6/22 שניתנה בבקשה לעיון חוזר שהגיש העורר ולפיה הותר בית משפט קמא את ההחלטה מיום 26/6/22 - על כנה.

2. בית משפט קמא נימק את החלטתו הנ"ל מיום 26/6/22 בקביעה כי הסמכות לפרוס ולדחות חוב מצויה בסמכות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: המרכז). ואכן סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1994 קובע:

סמכות המנהל לפרוס או לדחות תשלום חוב

5ב. (א) מנהל המרכז רשאי, על פי בקשתו של חייב, לפרוס או לדחות את תשלומו של חוב, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי תשלום החוב, כולו או חלקו, במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות פריסה או דחיה של התשלום כאמור.

3. בדומה, מסמך סעיף 5ג לחוק הנ"ל את המרכז לפטור את החייב מתשלום תוספת פיגורים שהתווספה לחוב, ולפיכך לא נהיר מדוע ציין ב"כ העורר בסעיף 12 להודעת הערר כי המרכז לא מוסמך לפטור במקרה דנן מתשלום תוספת פיגורים. ואבהיר כי קנס מוגדר בסעיף 1 לחוק המרכז כחוב.

4. בית המשפט העליון קבע באופן מפורש מפי כב' השופט עמית בפסק דינו בע"פ אזולאי נ' מדינת ישראל (6/3/17): "אף אם ניתן, עקרונית, לקבל את הגישה כי בית המשפט הפלילי מוסמך להידרש לפריסת תשלומי החוב אחרי ש'קם מכסאו' וגזר את הדין, דומני כי אין זו התוצאה הרצויה. כאמור, המרכז לגביית קנסות הינו גוף מנהלי יציר החוק שעניינו וסמכותו הם באכיפת תשלומים שמקורם בהליך הפלילי. סמכות המרכז לפרוס או לדחות את תשלומי החוב נועדה לייעל את הליך הגבייה ולתת מענה לקשיים העלולים להתעורר במהלכו (דברי ההסבר להצעת חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (תיקון מס' 2), התשס"ג-2003, ה"ח הממשלה 470, 470, 472)".

5. הנה כי כן, מפסיקתו הנ"ל של בית המשפט העליון עולה כי הסמכות לפרוס או לדחות תשלומי חוב נתונה למרכז ואין זה רצוי שבית המשפט ידרש לעניין זה לאחר שסיים מלאכתו. בית משפט קמא דחה בתיק הנ"ל בהחלטתו מיום 19/6/22 את בקשת העורר לביטול פסק הדין שניתן נגדו ובד בבד הורה על ביטול עיכוב ביצוע העונש (הקנס) ומשכך היה על העורר להגיש את בקשתו למתן ארכה לתשלום הקנס למרכז, כפי שקבע ובצדק בית משפט קמא בשתי החלטותיו הנ"ל.

6. בסיכומו של דבר, אני מורה על מחיקת הערר תוך שאציין כי אין מקור חוקי להגשת ערר על החלטה שלא להיעתר לבקשה למתן ארכה לתשלום קנס. מן הראוי שהעורר יגיש בפני המרכז את בקשתו למתן ארכה לתשלום הקנס.

החלטה זו תומצא לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, בהעדר הצדדים.